Căutați-mă la gunoaie...

Dramatizare dupa Elvira Dones

EXTAZA: Oh, fată, încă un singur client şi-mi termin treaba pentru azi! Vai, ce obosită sunt...

MADDONA: Cred şi eu că eşti obosită, doar mi-ai furat doi clienți! Ce-ți pasă, ai să dai banii pntru ziua asta....

EXTAZA: Cine-a zis că ți-i-am furat? Azi m-au vrut pe mine! Dacă te vroiau mai mult pe tine, te luau cu ei! Experiența, fetițo!... Trebuie să faci clientul să te doreasca, altfel...

MADDONA: Hai gata, că nu vreau să mă cert!

EXTAZA: Nici n-ai de ce, că oricum n-ai ce spune! N-ai decât să mai rămâi, că oricum nu ți-a ieşit mare lucru azi.

MADDONA: Păi o să rămân până fac toți banii.

EXTAZA: Auzi, ştii ce? Că tot te plângi de bani...E păcat de tine că stai şi faci pe curva la Bologna. Adică, dacă ai fi mers la Hoaliwoad cu picioarele tale mişto, cre'că te luau ăia să lucrezi în cinematografie.

MADDONA: Cum adică? Ce treabă are cinematografia cu picioarele?

EXTAZA: Proasto, multe dintre milionarele alea, adică starurile, au nişte picioare de te sperii! De aia, când trebuie să se dezbrace in fața ecranului, se folosesc de alte picioare. Fac scena, şi când au terminat treaba, le dau înapoi! Adică le împrumută!

MADDONA: Auzi, tu-ți bați joc de mine acum?

EXTAZA: Cam da... Dar... Totuşi, gândeşte-te la asta! Sunt multe actrițe cu picioare urâte!

AHMET: Nu am mai lucrat nimic de trei săptămâni...Iar acum, vecinul mi-a spus că e ultima oară când pot să fac pe gunoierul în numele lui. Ce să-i zic? Am tăcut din gură. Era clar că avea chef de ceartă. „M-ai auzit sau nu? Gata! Nu vreau să-mi pierd locul de muncă din cauza ta!"

În timp ce eu îmi vlăguiesc oasele printre gunoaie, în miezul nopții, pentru treizeci de mii de lirette, el doarme liniştit în patul său! Iar banii îi împărțim!

Dar aşa-i viața...Eu sunt un biet refugiat din Albania, iar el este cetățean italian angajat la firma de salubritate a oraşului Bologna. Altă şansă pentru a supraviețui n-am.

Trebuie să mă grăbesc...Hai, fugi acuma, nu mă enerva!

Doamne, de sunt eu Ahmet - ca străbunicul – şi nu sunt şi eu James, Kevin sau ceva de genul ăsta? Mmm...Kevin Lamaj - şofer cu carnet european.

Aşa, nu sunt decât Ahmet Lamaj, înlocuitor de gunoier.

Mama spunea că e mai bine să ai numele unui străbunic decât al unui mort necunoscut! Şi ce treabă au morții aici, mamă? Au, au...Toți oamenii vii au nume de morți.

MADDONA: Fată...uaaa...fată! Hainele noastre, ne-a luat hainele gunoierul! Am rămas goale!

EXTAZA: Aoleo, ce dracu? Cine?

MADDONA: Sacul, sacul hainelor, nu mai e! Aveam pantofii noi, sunt pierdută!

EXTAZA: Ia nu mai țipa tu ca o cucuvea! Am înțeles!

MADDONA: Vai, ce ne facem.... A luat sacul!

EXTAZA: Incredibil, mă, nenorocitul! Fusta mea, helanca mea, tricoul meu, incredibil mă, nu s-a mai văzut una ca asta!

Dacă-l prind, îl omor, să fure pe urmă cât o vrea hainele femeilor nefericite! Tu-i mama lui de hoț şi de poponar!

MADDONA: Da de unde ştii că hoțul e poponar? Poate nu e... poate e doar un vânzător de haine furate!

EXTAZA: Îți vrei hainele înapoi, proasto? Taci din gură şi nu-i mai lua partea!

MADDONA: Eu nu aveam noi decât pantofii... De ei da, îmi pare rău, că nu-i încălțasem decât de două ori şi-mi dădeau aşa, aerul unei contabile... Pe ăia aş vrea să-i mai găsesc... Am stat o oră la magazin până ce m-am hotărât să-i cumpăr.

EXTAZA: Da ce, cum arată pantofii contabilelor?

MADDONA: Toate femeile neamului au fost şi sunt contabile... Doar maică-mea a fost... contabil-şef. Acum e pensionară... Eu n-am fost şi nici n-o sa fiu vreodată contabilă sau pensionară...

EXTAZA: A... Ia uite-l şi pe frumuşelul nostru...tocmai a apărut!

Ei, tu, ia fă-te încoa un pic! Am ceva să-ți spun! Vino-ncoa, măi tâmpitule, n-auzi?

AHMET: Bună dimineața, doamnelor!

EXTAZA: Bună dimineața mă-tii! Hoțule!

AHMET: Doamnă, eu... De ce mă jigniți? Ne cunoaştem cumva?

EXTAZA: Doamnă, ha? Vom face cunoştință acum, puiule! Ia de-aici!

Tu, să furi hainele noaste şi să ne laşi goale pe străzi? Să scoți hainele, nenorocitule! Unde le-ai ascuns? Unde e sacul nostru?

AHMET: Ce sac căutați? Eu n-am nici un sac! N-am decât gunoaie!

Să mor dacă înțeleg ceva... Habar n-am ce sac şi ce aveți cu mine...

EXTAZA: Întocmai, nenorocitule!

Ai venit să aduni gunoaiele şi împreună cu ele ai luat şi sacul nostru de culoarea ciclamenului în care ne ținem noi hainele bune!

MADDONA: Destul, destul, că-l omori! Destul, ne luăm hainele şi...

EXTAZA: Scoate hainele noastre, altfel iți sparg țeasta! Descarcă!

MADDONA: Uite, uite, hainele noastre!

AHMET: Cel puțin să lămurim treaba asta cu hoțul...Căci să mănânc bătaie de la nişte... şi să mai fiu luat drept hoț, nu se poate!

Puteți să mă duceți, vă rog, până la spital? Cred că mi-ați rupt nasul.

MADDONA: Să-l ducem la spital, sărmanul...

EXTAZA: Lasă pălăvrăgeala si n-o mai fă pe-a Maica Teresa! Mai devreme te plângeai că nu ți-ai facut banii pe azi!

MADDONA: I skreti. S'duket si hajdut. *[Săracul...Nu pare a fi hoț.]*

AHMET: Ce-ai zis? Tu eşti albanezoaică, eşti... Tu eşti... Doamne, în ce hal te-ai...

MADDONA: Ia zi, cine sunt! Zi în ce hal m-am!

AHMET: Nu te-am recunoscut, te-ai schimbat mult... Tu eşti.... Ce cauți aici?

MADDONA: Zi, mă, cine sunt!

AHMET: Eşti Romina... Romina Xaferilor!

MADDONA: Daaa?! Romina Xaferilor, ai? Dar acum cine sunt? Aici şi acum, ce sunt aici şi acum? Zi, mă rahatule, cine sunt, ai?

AHMET: Acum eşti... Romina Xaferilor!

MADDONA: Minți, nenorocitule! Aici sunt curvă, sunt tărfă şi tu cu siguranță îți bați joc de mine în mintea aia a ta de albanez putrezit!

AHMET: Nu, nu, cine-a zis că mă gândeam aşa? Eu...

MADDONA: Mă disprețuieşti că am ajuns ce am ajuns, ă? Îți arăt eu ție onoare şi nasul pe sus, nenorocitule, că dacă eu sunt curvă, tu nu eşti decât un hoț, deci nu eşti prea departe de mine!

AHMET: Tu eşti curvă, eu nu sunt hoț.

MADDONA: Ba eşti! Mi-ai furat banii pe care îi puteam câştiga dacă nu stăteam acum cu un gunoi ca tine!

Timpul înseamnă bani, iar eu am învățat asta în stradă.

AHMET: Ai putea face bani şi altfel! Ai ales să fii curvă şi să-ți faci de ruşine familia!

MADDONA: Te crezi mai bun decât mine! Mă disprețuieşti ca pe gunoiul pe care îl aduni tu! Greşeşti! Tu eşti gunoier ca să nu mori de foame, eu sunt curvă ca să nu mă omoare peştii! Nu asta am vrut eu să fac! Nu asta am vrut să devin! Nu asta e tot ce-mi doresc de la viață! Vreau să fiu înapoi în Albania, cu familia mea, vreau să-mi termin şcoala şi să fiu contabilă de la 7 la 3! Vreau să fug de aici, nu sunt curvă din plăcere, gunoierule! Sunt obligată să mă vând!

AHMET: Romina, eu te iubesc de când eram copii! Vreau să ne căsătorim! Lasă totul în urmă, uită tot şi hai să fugim în Albania! Eu nici măcar gunoier nu sunt aici, lucrez în locul unui italian ca să câştig o liră! Mi-am tot aşteptat norocul, dar n-a mai venit. Aici nu exist, nu am acte, nu pot ieşi ziua din casă! Hai în Albania! Hai acasă!